

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

63 metai
2020 m. spalio 14 d.

Turinys

II *Ne teisėkūros procedūra priimami aktai*

REGLAMENTAI

- ★ 2020 m. spalio 13 d. Komisijos reglamentas (ES) 2020/1474, kuriuo dėl taikymo laikotarpio pratęsimo ir laikinos nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo dėl COVID-19 pandemijos poveikio sunkumų patiriančioms įmonėms iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 360/2012 ⁽¹⁾ 1

REKOMENDACIJOS

- ★ 2020 m. spalio 13 d. Tarybos rekomendacija (ES) 2020/1475, dėl suderinto požiūrio į laisvo judėjimo apribojimą reaguojant į COVID-19 pandemiją ⁽¹⁾ 3

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE.

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) 2020/1474

2020 m. spalio 13 d.

kuriuo dėl taikymo laikotarpio pratęsimo ir laikinos nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo dėl COVID-19 pandemijos poveikio sunkumų patiriančioms įmonėms iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 360/2012

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentą (ES) 2015/1588 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims ⁽¹⁾, ypač į jo 2 straipsnio 1 dalį,

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

- (1) pagal Komisijos reglamentą (ES) Nr. 360/2012 ⁽²⁾ tam tikros ribos neviršijanti pagalba, teikiama įmonėms už visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimą, laikoma neatitinkančia visų Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų ir todėl jai yra netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje nustatytas reikalavimas pranešti, jei tenkinamos tam tikros sąlygos;
- (2) Reglamentas (ES) Nr. 360/2012 nustos galioti 2020 m. gruodžio 31 d.;
- (3) būtina užtikrinti nuspėjamumą ir teisinį tikrumą rengiantis galimam būsimam Reglamento (ES) Nr. 360/2012 atnaujinimui, kuris būtų derinamas su galimu būsimu Komisijos reglamento (ES) Nr. 1407/2013 ⁽³⁾ atnaujinimu;
- (4) todėl, visų pirma, Reglamento (ES) Nr. 360/2012 taikymo laikotarpis turėtų būti pratęstas. Antra, vadovaujantis Komisijos geresnio reglamentavimo gairėmis, reikėtų įvertinti Reglamentą (ES) Nr. 360/2012 ir kitas visuotinės ekonominės svarbos paslaugų taisykles, nustatytas 2011 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendime ⁽⁴⁾, Komisijos komunikate dėl Europos Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių taikymo kompensacijai už visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimą ⁽⁵⁾ ir Komisijos komunikate „Europos Sąjungos bendrosios nuostatos dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma“ (2011 m.) ⁽⁶⁾, tiek, kiek jos taikomos sveikatos ir socialinėms paslaugoms. Šių taisyklių vertinimą Komisija inicijavo dar 2019 m. birželio mėn. Reglamento (ES) Nr. 360/2012 taikymo pratęsimu Komisijai turėtų būti sudarytos sąlygos atsižvelgti į tinkamumo patikros, per kurią vertinamas ir Reglamentas (ES) Nr. 1407/2013, rezultatus. Todėl Reglamento (ES) Nr. 360/2012 taikymo pratęsimo trukmė turėtų būti suderinta su Reglamento (ES) Nr. 1407/2013 taikymo pratęsimu. Nustačius šį pratęsimą Komisija galėtų susidaryti išsamesnį vaizdą apie abiejų reglamentų skirtingų elementų sąveiką. Ribotos trukmės pratęsimas turėtų

⁽¹⁾ OL L 248, 2015 9 24, p. 1.

⁽²⁾ 2012 m. balandžio 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 360/2012 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai, skiriamai visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančioms įmonėms (OL L 114, 2012 4 26, p. 8).

⁽³⁾ 2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1407/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai (OL L 352, 2013 12 24, p. 1).

⁽⁴⁾ 2012 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimas dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 106 straipsnio 2 dalies taikymo valstybės pagalbai, kompensacijos už viešąją paslaugą forma skiriamai tam tikroms įmonėms, kurioms pavesta teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas, C(2011) 9380 (OL L 7, 2012 1 11, p. 3).

⁽⁵⁾ OL C 8, 2012 1 11, p. 4.

⁽⁶⁾ OL C 8, 2012 1 11, p. 15.

padėti užtikrinti teisinį tikrumą įmonėms, kurioms pavesta teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas, o administracinė našta dėl šio pratęsimo neturėtų padidėti, nes visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančioms įmonėms skirtos kompensuojamosios priemonės, neviršijančios 500 000 EUR per bet kurią trejų fiskalinių metų laikotarpį, toliau nebus laikomos valstybės pagalba;

- (5) todėl Reglamento (ES) Nr. 360/2012 taikymo laikotarpis turėtų būti pratęstas trejiems metams, iki 2023 m. gruodžio 31 d.;
- (6) atsižvelgiant į ekonomines ir finansines pasekmes, kurias įmonės patiria dėl COVID-19 protrūkio, ir siekiant užtikrinti suderinamumą su Komisijos priimtomis bendromis atsakomosiomis politikos priemonėmis, visų pirma taikytinomis 2020–2021 m. laikotarpiu, būtina nustatyti, kad įmonės, kurios dėl COVID-19 protrūkio tapo sunkumų patiriančiomis įmonėmis, ribotą laikotarpį būtų toliau laikomos atitinkančiomis reikalavimus pagal Reglamentą (ES) Nr. 360/2012;
- (7) todėl Reglamentas (ES) Nr. 360/2012 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (ES) Nr. 360/2012 iš dalies keičiamas taip:

a) 1 straipsnyje įterpiama 2a dalis:

„2a. Nukrypstant nuo 2 dalies h punkto, šis reglamentas taikomas įmonėms, kurios 2019 m. gruodžio 31 d. nepatyrė sunkumų, tačiau 2020 m. sausio 1 d. – 2021 m. birželio 30 d. tapo sunkumų patiriančiomis įmonėmis.“;

b) 5 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Jis taikomas iki 2023 m. gruodžio 31 d.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2020 m. spalio 13 d.

Komisijos vardu

Pirmininkė

Ursula VON DER LEYEN

REKOMENDACIJOS

TARYBOS REKOMENDACIJA (ES) 2020/1475

2020 m. spalio 13 d.

dėl suderinto požiūrio į laisvo judėjimo apribojimą reaguojant į COVID-19 pandemiją

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 21 straipsnio 2 dalį, 168 straipsnio 6 dalį ir 292 straipsnio pirmą ir antrą sakinius,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) Sąjungos pilietybė visiems Sąjungos piliečiams suteikia teisę laisvai judėti;
- (2) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 21 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad kiekvienas Sąjungos pilietis turi teisę laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje laikydamasis Sutartyse ir joms įgyvendinti priimtose nuostatose nustatytų apribojimų bei sąlygų. Ši teisė įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB⁽¹⁾. Judėjimo ir apsigyvenimo laisvė taip pat nustatyta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (Chartija) 45 straipsnyje. Kadangi akivaizdu, kad Sąjungos veiksmai yra būtini SESV 21 straipsnyje nustatytam tikslui pasiekti, o Sutartyse kitu būdu tam nenumatyti būtini įgaliojimai, Taryba gali priimti nuostatas, kuriomis būtų sudaromos palankesnės sąlygos naudotis teisėmis laisvai judėti ir apsigyventi;
- (3) pagal SESV 168 straipsnio 1 dalį nustatant ir įgyvendinant visas Sąjungos politikos ir veiklos kryptis turi būti užtikrinama aukšto lygio žmonių sveikatos apsauga;
- (4) 2020 m. sausio 30 d. Pasaulio sveikatos organizacijos (PSO) generalinis direktorius paskelbė tarptautinio masto ekstremaliąją visuomenės sveikatos situaciją dėl naujo koronaviruso, sukeliančio ligą COVID-19, pasaulinio protrūkio. 2020 m. kovo 11 d. PSO pateikė išvadą, kad COVID-19 gali būti laikoma pandemija;
- (5) siekdamas riboti viruso plitimą, valstybės narės ėmėsi įvairių priemonių ir kai kurios iš tų priemonių padarė poveikį Sąjungos piliečių teisei laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje – pavyzdžiui, buvo nustatyti atvykimo į šalį apribojimai arba reikalavimai keliautojams iš kitų šalių laikytis karantino;
- (6) 2020 m. vasario 13 d. Taryba priėmė išvadas dėl COVID-19⁽²⁾, kuriose primygtinai paragino valstybes nares, bendradarbiaujant su Komisija, proporcingai bei tinkamai ir drauge glaudžiai ir tvirtai koordinuoti valstybių narių tarpusavio veiksmus, kad būtų užtikrintas visų priemonių veiksmingumas, įskaitant prireikus su kelionėmis susijusias priemones, kartu apsaugant laisvą judėjimą Sąjungoje, siekiant užtikrinti optimalią visuomenės sveikatos apsaugą;

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinanti direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, 2004 4 30, p. 77).

⁽²⁾ OL C 57, 2020 2 20, p. 4.

- (7) 2020 m. kovo 10 d. Europos Sąjungos valstybių ar vyriausybių vadovai pabrėžė, kad reikia laikytis bendro europinio požiūrio į COVID-19;
- (8) nuo 2020 m. kovo mėn. Komisija priėmė daug gairių ir komunikatų, siekdama prisidėti prie valstybių narių koordinavimo pastangų ir apsaugoti laisvą judėjimą Sąjungoje COVID-19 pandemijos metu ⁽³⁾;
- (9) kadangi dėl COVID-19 pandemijos kilo precedento neturinti ekstremalioji sveikatos situacija, visuomenės sveikatos apsauga tapo svarbiausiu prioritetu tiek Sąjungai, tiek jos valstybėms narėms. Remdamosi visuomenės sveikatos apsauga, valstybės narės gali imtis priemonių, kuriomis ribojamas laisvas asmenų judėjimas Sąjungoje. Pagal SESV 168 straipsnio 7 dalį, nacionalinės sveikatos politikos apibrėžimas, įskaitant sveikatos paslaugų ir sveikatos priežiūros organizavimą bei teikimą, yra valstybių narių atsakomybė ir todėl įvairiose valstybėse narėse gali skirtis. Nors sprendimas dėl tinkamiausių visuomenės sveikatos apsaugos priemonių, įskaitant, pavyzdžiui, karantino ar testavimo reikalavimus, yra valstybių narių kompetencija, tikslinga užtikrinti tokių priemonių koordinavimą, siekiant apsaugoti galimybę naudotis laisvo judėjimo teise ir kovoti su didele tarpvalstybinio pobūdžio grėsme sveikatai, tokia kaip COVID-19;
- (10) nustatydamos ir taikydamos laisvo judėjimo apribojimus valstybės narės turėtų laikytis ES teisės principų, visų pirma proporcingumo ir nediskriminavimo principų. Šia rekomendacija siekiama palengvinti suderintą šių principų taikymą išskirtinėmis aplinkybėmis, susiklosčiusiomis dėl COVID-19 pandemijos. Todėl šia rekomendacija nustatytų mechanizmų taikymo sritis ir trukmė turėtų būti griežtai apribotos, kad jie būtų taikomi tik reaguojant į šią pandemiją;
- (11) vienašalės priemonės šioje srityje gali sukelti didelių trikdžių, nes įmonės ir piliečiai susiduria su daugybe skirtingų ir sparčiai kintančių priemonių. Tai ypač žalinga šiomis aplinkybėmis, kai virusas jau yra labai paveikęs Europos ekonomiką;
- (12) šia rekomendacija siekiama užtikrinti, kad valstybės narės, svarstančios galimybę patvirtinti priemones, kuriomis visuomenės sveikatos sumetimais ribojamas laisvas judėjimas, labiau koordinuotų veiksmus. Kad būtų taikomi tik tikrai būtini apribojimai, valstybės narės turėtų, be diskriminavimo ir kiek įmanoma, taikyti tuos apribojimus iš konkrečių ypač paveiktų zonų ar regionų atvykstantiems asmenims, o ne visai tam tikros valstybės narės teritorijai;
- (13) tam, kad valstybės narės galėtų laikytis suderinto požiūrio, reikia bendrų pastangų šiais pagrindiniais klausimais: priimant sprendimą, ar nustatyti laisvo judėjimo apribojimus, taikyti bendrus kriterijus ir ribas; COVID-19 perdavimo riziką sutartu spalviniu kodu žymėti žemėlapyje ir laikytis suderinto požiūrio į priemones, kurias, jei jos būtų patvirtintos, būtų galima tinkamai taikyti iš vienos zonos į kitą keliaujantiems asmenims, atsižvelgiant į perdavimo rizikos lygį tose zonose;
- (14) šioje rekomendacijoje nustatyti kriterijai ir ribos grindžiami valstybių narių pateiktais duomenimis. Europos ligų prevencijos ir kontrolės centras, naudodamasis valstybių narių pateiktais duomenimis, turėtų kas savaitę skelbti ir atnaujinti išsamų duomenų rinkinį ir žemėlapius, kuriais apibrėžiama padėtis, susijusi su ES regionams taikomais bendrais kriterijais;

⁽³⁾ Komisijos gairės dėl sienų valdymo priemonių, skirtų sveikatai apsaugoti ir prekių bei pagrindinių paslaugų prieinamumui užtikrinti (OL C 861, 2020 3 16, p. 1), Komisijos gairės dėl darbuotojų naudojimosi laisvo judėjimo teise COVID-19 protrūkio metu (OL C 102 I, 2020 3 30, p. 12), Europos Komisijos pirmininko ir Europos Vadovų Tarybos pirmininko pateiktos bendros Europos COVID-19 plitimo valdymo priemonių atšaukimo veiksmų gairės, Komisijos gairės dėl sveikatos priežiūros specialistų laisvo judėjimo ir rengimo būtiniausio derinimo, atsižvelgiant į neatidėliotinas COVID-19 priemones (OL C 156, 2020 5 8, p. 1), Komisijos komunikatas dėl laipsniško ir koordinuoto judėjimo laisvės atkūrimo ir vidaus sienų kontrolės atšaukimo metodo (OL C 169, 2020 5 15, p. 30), Komisijos komunikatas dėl laikino nebūtinų kelionių į ES apribojimo taikymo trečio įvertinimo (COM(2020) 399 final), Komisijos gairės dėl sezoninių darbuotojų darbo ES atsižvelgiant į COVID-19 protrūkį (OL C 235 I, 2020 7 17, p. 1), Komisijos komunikatas dėl žaliųjų koridorių atvėrimo pagal Sienų valdymo priemonių, skirtų sveikatai apsaugoti ir prekių bei pagrindinių paslaugų prieinamumui užtikrinti, gaires (OL C 96I, 2020 3 24, p. 1), Komisijos gairės dėl krovinių vežimo oro transportu supaprastinimo COVID-19 protrūkio metu (OL C 100 I, 2020 3 27, p. 1) ir Komisijos gairės dėl jūrinių, keleivių ir kitų laivuose esančių asmenų sveikatos apsaugos, repatriacijos ir kelionės paslaugų (OL C 119, 2020 4 14, p. 1).

- (15) atsižvelgdama į kintančią epidemiologinę padėtį, Komisija, padedama Europos ligų prevencijos ir kontrolės centro, turėtų reguliariai vertinti šioje rekomendacijoje nustatytus kriterijus, duomenų poreikius ir ribas, įskaitant tai, ar reikėtų apsvarstyti kitus kriterijus arba pritaikyti ribas, ir prireikus kartu su pasiūlymu iš dalies pakeisti šią rekomendaciją perduoti savo išvadas Tarybai apsvarstyti;
- (16) ši rekomendacija neturėtų būti suprantama taip, kad ja sudaromos palankesnės sąlygos patvirtinti laisvo judėjimo apribojimus, nustatytus reaguojant į pandemiją, arba raginama patvirtinti tokius apribojimus – ja veikia siekiama išdėstyti suderintą požiūrį, kuriuo valstybės narės galėtų vadovautis, jeigu nuspręstų nustatyti tokius apribojimus. Už sprendimą, ar reikia nustatyti laisvo judėjimo apribojimus, ir toliau atsako pačios valstybės narės; jos turi laikytis Sąjungos teisės reikalavimų. Be to, valstybės narės ir toliau išlaiko lankstumą ir gali nenustatyti apribojimų, net jei jie atitinka šioje rekomendacijoje apibrėžtus kriterijus ir ribas;
- (17) galimybė nustatyti laisvo judėjimo apribojimus turėtų būti svarstoma tik tada, kai valstybės narės turi pakankamai įrodymų, pagrindžiančių tokių apribojimų naudą visuomenės sveikatai, ir turi pagrįstų priežasčių manyti, kad tokie apribojimai būtų veiksmingi;
- (18) siekiant kuo mažiau sutrikdyti vidaus rinką ir šeimų gyvenimą per pandemiją, reikalavimas karantinuotis neturėtų būti taikomas keliautojams, atliekantiems esmines funkcijas arba turintiems esminių poreikių, pavyzdžiui, ypatingos svarbos profesijų darbuotojams ar savarankiškai dirbantiems asmenims, tarpvalstybiniais darbuotojams, transporto darbuotojams ar transporto paslaugų teikėjams, jūrininkams ir asmenims, keliaujantiems dėl svarbių verslo ar šeiminių priežasčių, įskaitant reguliariai keliaujančius tarpvalstybinių šeimų narius;
- (19) siekiant sumažinti bet kokių nustatytų laisvo judėjimo apribojimų poveikį, kitoms valstybėms narėms ir plačiau visuomenei būtina laiku teikti aiškia ir išsamią informaciją, užtikrinant nuspėjamumą bei teisinį tikrumą ir užtikrinant, kad piliečiai laikytųsi reikalavimų,

PRIĖMĖ ŠIĄ REKOMENDACIJĄ:

Bendrieji principai

Tvirtindamos ir taikydamos priemones, skirtas visuomenės sveikatos apsaugai reaguojant į COVID-19 pandemiją, valstybės narės turėtų koordinuoti savo veiksmus remdamosi, kiek įmanoma, šiais principais:

1. Bet kokie laisvo asmenų judėjimo Sąjungoje apribojimai, nustatyti siekiant apriboti COVID-19 plitimą, turėtų būti grindžiami konkrečiais ir tiksliai apibrėžtais viešojo intereso sumetimais, t. y. visuomenės sveikatos apsauga. Būtina, kad tokie apribojimai būtų taikomi laikantis bendrųjų Sąjungos teisės principų, visų pirma proporcingumo ir nediskriminavimo principų. Todėl priemonės, kurių imamasi, turėtų neviršyti to, kas griežtai būtina visuomenės sveikatai apsaugoti.
2. Visi tokie apribojimai turėtų būti panaikinti, kai tik tai leidžia epidemiologinė padėtis.
3. Valstybės narės negali diskriminuoti vienos kitų, pavyzdžiui, kelionėms į kaimyninę valstybę narę ir iš jos taikydamos švelnesnes taisykles, palyginti su kelionėmis į kitas valstybes nares, kurių epidemiologinė padėtis tokia pati, ir iš jų.
4. Apribojimai negali būti grindžiami atitinkamo asmens pilietybe – jie turėtų būti grindžiami to asmens buvimo vieta (-omis) per 14 dienų iki atvykimo.
5. Valstybės narės turėtų visada priimti savo piliečius ir Sąjungos piliečius bei jų šeimos narius, gyvenančius jų teritorijoje, ir turėtų sudaryti palankesnes greito tranzito per savo teritorijas sąlygas.
6. Valstybės narės turėtų ypač atsižvelgti į pasienio regionų, atokiausių regionų, eksklavų ir geografiškai izoliuotų vietovių ypatumus ir į tai, kad būtina bendradarbiauti vietos ir regioniniu lygmenimis.

7. Valstybės narės turėtų reguliariai keistis informacija visais į šios rekomendacijos taikymo sritį patenkančiais klausimais.

Bendri kriterijai

8. Valstybės narės, svarstančios galimybę nustatyti laisvo judėjimo apribojimus, kuriais reaguojama į COVID-19 pandemiją, turėtų atsižvelgti į šiuos pagrindinius kriterijus:
- a) suminį 14 dienų praneštų COVID-19 atvejų rodiklį, t. y. bendrą praneštų naujų COVID-19 atvejų skaičių 100 000 gyventojų per paskutines 14 dienų regioniniu lygmeniu;
 - b) teigiamų testavimo rezultatų rodiklį, t. y. teigiamų testų rezultatų, lyginant su visų per paskutinę savaitę atliktų COVID-19 infekcijos testų rezultatais, procentinę dalį;
 - c) atliktų testų rodiklį, t. y. per paskutinę savaitę atliktų COVID-19 infekcijos testų skaičių 100 000 gyventojų.

Duomenys pagal bendrus kriterijus

9. Siekiant užtikrinti išsamių ir palyginamų duomenų prieinamumą, valstybės narės turėtų kas savaitę Europos ligų prevencijos ir kontrolės centrui teikti turimus duomenis pagal 8 punkte nurodytus kriterijus.

Valstybės narės šiuos duomenis turėtų teikti ir regioniniu lygmeniu, siekiant užtikrinti, kad priemonės būtų galima tikslingai taikyti tiems regionams, kuriuose jos tikrai būtinos.

Valstybės narės turėtų keistis informacija apie visas jų vykdomas testavimo strategijas.

Rizikos zonų žemėlapių sudarymas

10. Remdamasis valstybių narių pateiktais duomenimis, Europos ligų prevencijos ir kontrolės centras turėtų skelbti pagal regionus suskirstytą ES valstybių narių žemėlapi, kad padėtų valstybėms narėms priimti sprendimus. Į šį žemėlapi taip pat turėtų būti įtraukti Islandijos, Lichtenšteino, Norvegijos ir, kai tik tam bus sudarytos sąlygos (*), Šveicarijos Konfederacijos duomenys. Šiame žemėlapyje zonos turėtų būti pažymėtos tokiais spalvomis:
- a) žalia, jei suminis 14 dienų praneštų COVID-19 atvejų rodiklis yra žemesnis nei 25, o teigiamų COVID-19 infekcijos testavimo rezultatų rodiklis yra žemesnis nei 4 %;
 - b) oranžine, jei suminis 14 dienų praneštų COVID-19 atvejų rodiklis yra žemesnis nei 50, bet teigiamų COVID-19 infekcijos testavimo rezultatų rodiklis yra 4 % ar aukštesnis, arba jei suminis 14 dienų praneštų COVID-19 atvejų rodiklis yra nuo 25 iki 150, bet teigiamų COVID-19 infekcijos testavimo rezultatų rodiklis yra žemesnis nei 4 %;
 - c) raudona, jei suminis 14 dienų praneštų COVID-19 atvejų rodiklis yra 50 ar aukštesnis, o teigiamų COVID-19 infekcijos testavimo rezultatų rodiklis yra 4 % ar aukštesnis, arba jei suminis 14 dienų praneštų COVID-19 atvejų rodiklis yra aukštesnis nei 150 atvejų 100 000 gyventojų;
 - d) pilka, jei turima nepakankamai informacijos, kad būtų galima įvertinti a–c punktuose nurodytus kriterijus, arba jei atliktų testų rodiklis yra 300 arba mažiau COVID-19 infekcijos testų 100 000 gyventojų.

Europos ligų prevencijos ir kontrolės centras taip pat turėtų skelbti atskirus kiekvieno pagrindinio rodiklio žemėlapius, papildančius išsamų žemėlapi: 14 dienų praneštų atvejų rodiklis regioniniu lygmeniu, taip pat atliktų testų ir teigiamų testavimo rezultatų rodikliai nacionaliniu lygmeniu paskutinę savaitę. Kai bus turimi regioninio lygmens duomenys, visi žemėlapiai turėtų būti grindžiami tais duomenimis.

(*) Atsižvelgiant į ES ir Šveicarijos Konfederacijos sudarytą susitarimą dėl bendradarbiavimo visuomenės sveikatos srityje, be kita ko, dėl Šveicarijos Konfederacijos dalyvavimo Europos ligų prevencijos ir kontrolės centro veikloje pagal 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 851/2004, steigiantį Europos ligų prevencijos ir kontrolės centrą (OL L 142, 2004 4 30, p. 1).

11. Kiekvieną savaitę Europos ligų prevencijos ir kontrolės centras turėtų skelbti atnaujintas žemėlapių ir duomenų, kuriais jie grindžiami, versijas.

Bendros ribos, į kurias reikia atsižvelgti, jeigu svarstoma galimybė nustatyti laisvo judėjimo apribojimus dėl visuomenės sveikatos priežasčių

12. Valstybės narės turėtų neriboti laisvo asmenų, keliaujančių į kitos valstybės narės zonas, kurioms pagal 10 punktą priskiriamas žalias kodas, arba iš jų, judėjimo.
13. Jeigu valstybės narės svarsto, ar taikyti apribojimus zonai, kuriai pagal 10 punktą priskirtas kitoks nei žalias kodas,
 - a) jos turėtų atsižvelgti į oranžinės ir raudonos zonų epidemiologinės padėties skirtumus ir veikslių imtis proporcingai;
 - b) jos galėtų atsižvelgti į papildomus kriterijus ir tendencijas. Šiuo tikslu ECDC kas savaitę teiks duomenis apie gyventojų skaičių, hospitalizavimo rodiklį, priėmimo į intensyviosios terapijos skyrių (ICU) rodiklį ir mirtingumo rodiklį, jei tokių duomenų bus turima;
 - c) jos turėtų atsižvelgti į epidemiologinę padėtį savo pačių teritorijoje, įskaitant testavimo politiką, atliktų testų skaičių bei teigiamų testavimo rezultatų rodiklius ir kitus epidemiologinius rodiklius;
 - d) jos turėtų atsižvelgti į testavimo strategijas ir ypač daug dėmesio skirti zonų, kuriose atliktų testų rodikliai yra dideli, padėčiai.

Valstybių narių veiksmų koordinavimas

14. Valstybės narės, kurios, remdamosi savo sprendimų priėmimo procesais, ketina taikyti apribojimus asmenims, keliaujantiems į zoną, kuriai pagal 10 punktą priskirtas kitoks nei žalias kodas, arba iš tos zonos, prieš jiems įsigaliojant turėtų pirmiausia informuoti paveiktą valstybę narę. Ypač daug dėmesio turėtų būti skiriama tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, atokiausiems regionams, eksklavam ir geografiškai izoliuotoms vietovėms. Kitos valstybės narės ir Komisija taip pat turėtų būti informuotos apie tokį ketinimą prieš įsigaliojimą. Jei įmanoma, ši informacija turėtų būti pateikta prieš 48 valandas.

Informuodamos kitas valstybes nares ir Komisiją, valstybės narės turėtų naudotis esamais ryšių tinklais, įskaitant Integruoto politinio atsako į krizes mechanizmo (IPCR) tinklą. IPCR kontaktiniai punktai turėtų užtikrinti, kad informacija būtų nedelsiant perduota jų šalies kompetentingoms institucijoms.

15. Valstybės narės turėtų nedelsdamos informuoti kitas valstybes nares ir Komisiją apie bet kokių anksčiau nustatytų judėjimo suvaržymų panaikinimą arba sušvelninimą ir jie turėtų įsigaliojti kuo greičiau.

Laisvo judėjimo apribojimai turėtų būti panaikinti, kai tam tikrai zonai vėl priskiriamas žalias kodas pagal 10 punktą, su sąlyga, kad apribojimai taikyti ne trumpiau kaip 14 dienų.

16. Ne vėliau kaip per 7 dienas po šios rekomendacijos priėmimo valstybės narės turėtų laipsniškai panaikinti apribojimus, prieš priimant šią rekomendaciją taikytus zonoms, kurioms priskirtas žalias kodas pagal 10 punktą.

Bendra galimų priemonių keliautojams, atvykstantiems iš didesnės rizikos zonų, taikymo tvarka

17. Valstybės narės iš esmės neturėtų neleisti atvykti asmenims, keliaujantiems iš kitų valstybių narių.

Valstybės narės, kurios, remdamosi savo sprendimų priėmimo procesais, mano, kad būtina nustatyti laisvo judėjimo apribojimus, galėtų reikalauti, kad asmenys, keliaujantys iš zonos, kuriai pagal 10 punktą priskirtas kitoks nei žalias kodas,

- a) karantinuotųsi / izoliuotųsi ir (arba)
- b) atvykę pasidarytų COVID-19 infekcijos testą.

Valstybės narės gali pasiūlyti keliautojams galimybę vietoj b papunktyje nurodyto testo pasidaryti COVID-19 infekcijos testą prieš atvykimą.

Valstybės narės turėtų suintensyvinti pastangas koordinuoti veiksmus, susijusius su karantino / saviizoliacijos trukme ir galimybėmis juos pakeisti kitomis alternatyvomis. Kai įmanoma ir vadovaujantis strategijomis, dėl kurių nusprendė valstybės narės, turėtų būti skatinamas testavimo plėtojimas.

18. Valstybės narės turėtų tarpusavyje pripažinti kitose valstybėse narėse sertifikuotų sveikatos įstaigų atliktų COVID-19 infekcijos testų rezultatus. Valstybės narės turėtų stiprinti bendradarbiavimą įvairiais su testavimu susijusiais aspektais, įskaitant testų sertifikatų tikrinimą, atsižvelgdamos į epidemiologijos ekspertų atliekamus mokslinius tyrimus ir jų teikiamas rekomendacijas, taip pat į geriausią praktiką.
19. Reikalavimas karantinuotis neturėtų būti taikomas keliautojams, atliekantiems esmines funkcijas arba turintiems esminių poreikių, kol jie vykdo tokią esminę funkciją, visų pirma:
 - a) ypatingos svarbos profesijų darbuotojams arba savarankiškai dirbantiems asmenims, įskaitant sveikatos priežiūros darbuotojus, pasienio darbuotojams ir komandiruotiems darbuotojams, taip pat sezoniniams darbuotojams, kaip nurodyta Darbuotojų naudojimosi laisvo judėjimo teise COVID-19 protrūkio metu gairėse ⁽⁷⁾;
 - b) transporto darbuotojams arba transporto paslaugų teikėjams, įskaitant krovinių transporto priemonių, kuriomis vežami atitinkamai teritorijai skirti kroviniai, vairuotojus ir tik tranzitu vykstančius transporto priemonių vairuotojus;
 - c) pacientams, keliaujantiems dėl svarbių medicininių priežasčių;
 - d) kasdien į užsienį keliaujantiems mokiniais, studentams ir stažuotojams;
 - e) asmenims, keliaujantiems dėl svarbių šeiminių ar verslo priežasčių;
 - f) diplomatomams, tarptautinių organizacijų darbuotojams ir tarptautinių organizacijų pakviestiems asmenims, kurių fizinis buvimas yra būtinas tam, kad šios organizacijos galėtų tinkamai veikti, kariniam personalui ir policijos pareigūnams, taip pat humanitarinę pagalbą teikiantiems darbuotojams ir civilinės saugos personalui, atliekantiems savo funkcijas;
 - g) tranzitu vykstantiems keleiviams;
 - h) jūrininkams;
 - i) savo tarnybines pareigas vykdančioms žurnalistams.
20. Valstybės narės, laikydamosi duomenų apsaugos reikalavimų, galėtų reikalauti, kad į jų teritoriją atvykstantys asmenys pateiktų keleivio buvimo vietos anketas. Turėtų būti parengta bendra Europos keleivio buvimo vietos anketa, kurią galėtų naudoti valstybės narės. Kai įmanoma, siekiant supaprastinti duomenų tvarkymą, keleivio buvimo vietos informacija turėtų būti renkama elektroniniu būdu, visiems piliečiams užtikrinant vienodą prieigą.
21. Jokios priemonės, taikomos asmenims, atvykstantiems iš zonos, kuriai pagal 10 punktą priskirtas raudonas, oranžinis arba pilkas kodas, negali būti diskriminacinės, t. y. jos turėtų būti taikomos ir grįžtantiems atitinkamos valstybės narės piliečiams.
22. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad visi oficialūs piliečiams ir įmonėms taikomi reikalavimai konkrečiai padėtų visuomenės sveikatos sektoriui kovoti su pandemija ir nesukurtų nereikalingos ir nebūtinės administracinės naštos.
23. Jeigu į kelionės tikslo vietą atvykusiam asmeniui pasireiškia simptomai, turėtų būti atliekamas pagal vietos praktiką numatytas testavimas, diagnozavimas, izoliavimas ir kontaktų atsekimas ir neturėtų būti neleista atvykti. Informacija apie atvykimo metu nustatytus atvejus kontaktų atsekimo tikslais turėtų būti nedelsiant pasidalyta su šalių, kuriose atitinkamas asmuo buvo pastarąsias 14 dienų, visuomenės sveikatos institucijomis, naudojantis Skubaus įspėjimo ir reagavimo sistema.
24. Dėl apribojimų neturėtų būti draudžiama teikti tam tikras vežimo paslaugas.

⁽⁷⁾ OL C 102 I, 2020 3 30, p. 12.

Bendravimas su visuomene ir jos informavimas

25. Valstybės narės turėtų atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams ir plačiai visuomenei laiku pateikti aiškia ir išsamią informaciją apie bet kokius laisvo judėjimo apribojimus, visus su tuo susijusius reikalavimus (pavyzdžiui, dėl neigiamų COVID-19 infekcijos testų rezultatų arba keleivio buvimo vietos anketų pateikimo), taip pat apie priemones, taikomas iš rizikos zonų keliaujantiems asmenims, kuo anksčiau, prieš įsigaliojant naujoms priemonėms. Paprastai ši informacija turėtų būti skelbiama likus 24 valandoms iki tokių priemonių įsigaliojimo, atsižvelgiant į tai, kad ekstremaliųjų epidemiologinių situacijų atveju reikalingas tam tikras lankstumas.

Ši informacija taip pat turėtų būti pateikta internetinėje platformoje „Re-open EU“; šioje platformoje turėtų būti nuoroda į Europos ligų prevencijos ir kontrolės centro reguliariai pagal 10 ir 11 punktus skelbiamą žemėlapi.

Reikėtų aiškiai apibūdinti priemonių turinį, jų geografinę taikymo sritį ir asmenų, kuriems jos taikomos, kategorijas.

Peržiūra

26. Komisija, padedama Europos ligų prevencijos ir kontrolės centro, turėtų reguliariai peržiūrėti šią rekomendaciją. Komisija turėtų reguliariai teikti ataskaitas šiuo klausimu Tarybai.

Priimta Liuksemburge 2020 m. spalio 13 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
M. ROTH

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

■ Europos Sąjungos
leidinių biuras
L-2985 Liuksemburgas
LUXEMBURGAS

LT